

Programnotis:

Jeg skrev opprinnelig *Symphony No. 104* for studentorkesteret til Durham University, for en konsert i The Sage Gateshead i februar 2007. Medlemmene i dette orkesteret kommer fra vidt forskjellige musikalske bakgrunner og har generelt sett lite erfaring med ny musikk – i 2007 hadde et betydelig antall hadde lite eller ingen kjennskap til kunstmusikk etter romantikken. Dette hadde en stor innvirkning på måten idéene for verket ble formet. Etter å ha pratet med en del av musikerne bestemte jeg meg for at stykket mitt skulle ha en indre struktur basert på Haydns *104. Symfoni* – dette fungerer som en pidestall for mitt eget verk. Det ligger under, som et symbol på den 'konvensjonelle' oppfatningen av hva en symfoni er. Til tider løsner postamentet fra fasaden og bryter frem i musikken i form av direkte sitat.

Når jeg sier at *Symphony No. 104* er basert på Haydn sitt verk, er dette først og fremst på et rent idémessig plan. Den ytre strukturen på stykkene er veldig annerledes. Mitt består av 11 korte satser og tar bruk av flere relativt kompliserte strukturelle modeller. Den mest tydelige av disse er at jeg valgte å bruke et forskjellig antall noter, fra tre til tolv, i hver sats – grunnen til dette var å gi dem sin egen harmoniske identitet. Satsene er arrangert annenhver, etter økende og minkende antall noter, rundt midtpunktet i stykket, slik at det er relativ stor forskjell mellom påfølgende satser. Jeg tok dette strukturelle prinsippet enda et steg videre ved å åpne stykket med en enkelt note [en A] i oboen og ende det med [C og C#] i obo og engelsk horn. I tillegg til denne modellen tok jeg i bruk tre forskjellige tolvtonerekker – disse ga meg det meste av det melodiske og harmoniske materialet for hver sats, med eller uten de relevante notene utelatt.

Hver sats i *Symphony No. 104* ble skrevet som et adskilt musikalsk øyeblikk (*moment*) med en enste musikalsk idé som drivkraft. Samtidig er kontrasten mellom satsene er like viktig som selve idéene – måten vi opplever musikken på er sterkt påvirket av rekkefølgen vi hører satsene i. På samme måte blir opplevelsen av Haydn sitatene påvirket av den musikalske sammenhengen. Det underliggende prinsippet er at denne til tider ekstreme kontrasten hjelper å fremheve de andre musikalske karakterene i stykket.